

Казват, че ако искате да опознаете една нация по-така, по-издълбоко

, отидете на ресторан

местния фитнес (в ед

андалузките си беше чиста реалност. И на всичкото отгоре тукашната мелба няма нииищо общо с българската. Единствен начин да се изхлътнат от бакшиша.

Първото, над което ще има да се смее един българин, току-що изтърсил се в Марбея, са хартиените пари.

В малките градчета около Марбея в барчетата към бирата ви побутват и небелени фъстъци. И това е единственото нещо, което е общо с българската.

Друга странна особеност на марбейците е, че ходят не в любимото си капанче, ами следват люб

В Марбея има два типа заведения - испански, предимно в града, и чужди, в околностите. В испа

Ако пък ресторантът е чужд, то на всяка цена натъпчете здраво стомаха си (и портмонето) от в

Ако обаче любимият о то тогава направо завийте към стария

град - ресторантите са в стари испански къщи, вътрешни арабски дворове, водопади от цветя,

Друга национална андалузка гордост са бъчвите. Аааа, не напълнени с вино (ама знае ли човек

Еййй, тарикат човек е туй кръчмарят. Жив дявол. Сигурно тез бъчви са създали цяла кръчмарск

Телефонът. Една минутка, моля. Ааа, канят ме на обяд. В Кабопино. В 2! Е, тук това е времето з

Милена Марева

9 октомври 2007год.

За вестник "Народно дело"

фото: Милена Марева